

Bosna in Hercegovina v rokah našega cesarja. Kakor se sliši, bode v spomin in to v Serajevu, glavnem mestu Bosne, poleti velika dež. razstava gospodarskih reči. — Tisza in njegova madjarska stranka ni zadovoljna s tem, da pleše tudi naša skupina dežel skorej, kakor žvižga ta gospoda, ter bi še rada več. Nič manj, kakor vseh troje skupnih ministrov naj bode madjarske krvi! No tega nam še manjka, sreča da jih na Dunaju poznajo — te rusozrce.

Vunanje države. Srbski kralj, Milan, dél je pravoslavne nadškofa, Mihaela, in še dva druga škofa v pokoj. S tem je pri koncu silno vprašanje staroverske ali pravoslavne cerkve. Na mestu nadškofa Mihaela je sedel že drug nadškof, Mihael pa je imel še zmerom močno stranko za-se. — Bolgarska vlada išče v Londonu denarja na posodo, kacic 35 milij. meni, da ji bode dovolj. To je že mogoče, toda ali jih ji kdo tudi zaupa? — Ruski car je bil v petek, dne 18. novembra, v Berolinu. Nemški cesar vzprejel ga je pristrčno, pri caru se je tudi knez Bismarck oglašil, tedaj pa je gotovo, da se je nekaj sklepalo v Berolinu. Kaj pa, to sicer ni znano, vendar pa se ugiblje, da gledé Bolgarije. — Nemški cesar je podelil ruskemu poslancu v Berolinu, grofu Šuvalovu, red črnega orla ter se govori, da postane le-ta kmalu minister vunanjih zadev v St. Peterburgu. Ako je to resnica, potem ste si Nemčija in Rusija sopeset prijateljici. — Angleško ministerstvo še vedno nima dela za uboge delalce, ti pa imajo vsak dan kje kak velik zbor. Teh vlada sicer ne moti, toda ona ne stori ničesar, kar se na njih sklene. — V Parizu vre hudo zoper predsednika republike a mož, da si je visoko v letih, ne odstopi, češ, da nima nihče pravice terjati, naj odstopi, predno 7 let doteče. Predsednikov zet, Wilson, pride sicer pred sodnijo a ni verjetno, da se mu kaj izgodi, dokler ostane njegov tast na čelu republike. Ministerstvo je odstopilo in predsednik se dogovarja sedaj z možmi, ki v republikanskih krogih kaj veljajo, naj si sestavi novo ministerstvo, doslej še brez uspeha. — Španjska vlada dela na otoku Peregilu velik svetilnik, vsled tega se je raznesel glas, da si prisvojuje ta otok po krivem, a ona trdi, da ga ima že več let v svoji lasti. — Italijanski drž. zbor ima sedaj svoje redne seje. Kralj Umberto jih je odprl s prestolnim govorom, v njem pa ni govora o sv. Očetu v Rimu in je torej razvidno, da še kralj ne misli na spravo s sv. cerkvo. — V Rimu je iredentarsko društvo, to je ljudi, ki so v Avstriji doma pa so jo potegnili v Italijo; le-to pozivlje naše Lahe v Trstu in drugod, naj zahtevajo in to srčno, da se združi Trst in Primorje z ital. kraljestvom. No, tako kratka pot pa še ni iz Avstrije v Italijo, kakor si domišlja to društvo. — Kaj namerja Italija doli v

Abesiniji? Tako vprašanje je bojda postavil ital. vladi baron Uexküll, ruski poslanec v Rimu. Kaj je odgovor, tega še ne znamo a vidi se, da Rusija ne misli Italiji pustiti prostih rok v Abesiniji. — Južne države v Ameriki imajo premalo stroškov, sicer ne vemo, čemu da jim bode toliko vojaštva, kakor si ga napravlja Brazilija in nje sosedinja, argentinska republika. Mi bi se radi rešili, one pa si še nala-gajo novih, več ali manj nepotrebnih stroškov. — Znani nemški rogovilež, Most, piha v New-Yorku zopet kašo, prijeli so ga, ker je ščul delalce zoper sedanjo vlado. Kopriva v starem, kopriva tudi v novem svetu.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Ko se Dunaja naveličava, podava se v soboto po obedu na kolodvor, da jo pobriševa više na sever. Voz je bil natlačen samih dolgočasnih ljudi. Nekateri so bili menda preimenitni, da bi z nama govorili, nekaterim pa menda tudi ni prava beseda prišla na jezik, da bi jim ga oživila. Meni nasproti je sedel nek bogat stric in njegova bratrična, mlada, zala in vesela deklica. Stric jej je celi pot polagal in vedno je morala jesti, bodisi meso ali kruh, ali potice, ali sladčice in dasiravno je že komaj dihala, prašal jo je stric še zmiraj, ali je še lačna. Blagor deklici, ako je tudi njena duša tako bogato oskrbljena. Kraj mene ste sedeli dve zakonski polovici. On je temno gledal in lice njegovo je bilo resno, kakor sploh človeka, katerega tere sto skrbi. Ko je pa njegova žena ob južinah začela nekaj odmotavati in je pečeno kokoš odmotala, začele so njegove oči bolj svetiti, in dokler je ona kuretino rezala, vadil se je on že po malem požirati. Govorila nista ničesar, a jedla sta jako vzajemno.

Dolenjo Avstrijsko unkraj Dunaja je jako pust kraj, dolgočasna ravnina; tu in tam je kaka luža ali mlaka, okoli katere goske svoje perilo sušijo, skljunom čedijo in potem z glavo likajo. Marsikateri gosak je radovedno vzdignil glavo ter se zadril nad nami: „Kam le?“ „V zlato Prago“ — mu je odgovoril moj gospod tovariš. Gosak je potem pretegnil svoj vrat, je porinil svoj kljun med goske in jim naznanil, da se peljamo v Prago. Za to novico so mu goske, kakor se spodobi, enoglasno zahvalo zaregetale.

Sred večerke smo že bili na Moravski meji in tedaj na slovanskem svetu. Unkraj Preglave me je veselilo, da je šel za plugom pravcati bregušar, kakor na Murskem polju, samo da so njegove breguše za pedenj daljše, kakor naše.

Na Moravskem je napeti svet, dasiravno

pravega brega ni; svet počasi narašča in potem ravno tako polagoma zopet popušča. O tem času smo videli samo praho, skorej nič zelenega, le tu in tam revno koruzo ali pa sladkorno repo. Tudi gaji so redki. Zato so najine oči zelenja pogrešale, in mojemu tovarišu se je vedno tožilo po zelenem Štajarju.

Vsa oznanila na severni železnici so v treh jezikih sestavljena: v nemškem, českem in poljskem. Na kupeji, kjer se ne sme kaditi, je zapisano česki: „pro nekouřici“; — Slovenci ga žgejo, Čehi pa ga kurijo. Poljski pa se veli: „Dla njepalacyh“. — Polaki ga tedaj palijo.

Ker svet povsod visi, tedaj mokrota lahko odteka, in zbog tega ni na nobeni njivi razgona, ampak cela njiva je eden ogon. Kako pa tedaj sejavec vé, kje je že sejal, če ni razgona? Pred kakor se spravi sejat, vzame ržene ali pšenične slame pod pazduho, in potem polaga slamo za slamo na praho od enega konca do drugega, in kaki poldrugi meter poleg prve redi slame polaga drugo red slame in tako naprej, dokler si cele njive ne razdeli in potem med dvema redima slame seje gori, med drugima doli in tedaj nikjer dvakrat ne seje. Drugi kraji, druge šege!

Ravno je „zdrava Marijo“ zvonilo, ko je železni konj v Polešovice primahal. Zdaj ste zopet radovedni, kaj imava midva v Polešovicah opraviti? O Polešovicah še gotovo niste nikdar ničesar čuli. Le pomirite se, saj sva jih midva tudi danes prvokrat občudovala.

(Dalje prih.)

Smešnica 47. Dve ženski, v tacih letih, da bi bili radi še mladi, bili ste se sprli. Njiji bi bila vsaka rajši veljala za mlajšo, a druga ji ni dala tega veljati. „Vi“, pravi naposled Meta, „Vi ste res čudna. Mlajša od mene čete biti, pa se že ne spomnite več svoje matere.“ „Kaj pa, da je to resnica“, odreže se Jeta, „jaz se ne spominjam več svoje matere. Kaj, če ste kje Vi moja mati!“

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Svitli cesar je za šolo pri sv. Petru v Savinjski dolini določil 300 fl. iz lastnega premoženja ter se bode šola vsled tega raztegnila na 2 razreda.

(Duhovne vaje.) Na Gornji Polskavi imeli so uni teden sv. misijon in v nedeljo slovesen sklep. Tudi Nj. ekscelecija mil. knezoškof so bili pri sklepnih pobožnostih.

(Dež. zbor.) Dnes v četrtek, dne 24. nov., snide se v Gradcu dež. zbor štajarske dežele. Žal, da tokrat ne bodo vsi slov. poslanci v njem. Bl. g. dr. Ferd. Dominkuš, s prva poslanec kmečke skupine v Mariborskem okraju, pozneje pa enake skupine v Celjskem okraju, je odložil svoje poslaništvo. Blagi gospod je storil veliko

za slov. ljudstvo, rad bi bil pa še več storil a ni se dalo. On vzame sedaj sicer slovo od poslanstva, gotovo pa ne od slov. ljudstva ali tudi to mu slej, kakor prej ohrani hvaležno srce.

(Imenovanje.) Dež. odbor štajarski je imenoval g. Fr. Matijašiča za potovalnega učitelja v sadjarstvu.

(Odlikovanje.) G. Ant. Bezenšek, doma v Konjicah, biva v Bolgariji ter ga je knez Ferdinand povzdignil v profesorja prve vrste na realni gimnaziji v Plovdivu.

(Občni zbor.) Posojilnica v Celju vabi svoje zadružnike k izvanrednemu občenemu zboru na nedeljo dne 4. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v Celjski čitalnici. Na dnevnem redu je nadopolnitev načelnštva in sprememba pravil.

(Slovenski jezik pri sodniji h.) Sodnije morajo slov. vloge ne samo sprejemati, nego tudi v slov. jeziku reševati. Sodnija v Konjicah rešila je neko slov. prošnjo posojilnice v Celju v nemškem jeziku. Zoper to se je slednja pritožila pri pravosodnem ministerstvu, katero je Konjiško sodnijo koj pozvalo, da se ima opravičiti, zakaj je tako ravnala, ter ji je potem grajo izreklo, rekoč, da je minister z obžalovanjem opazil, da je sodnija nepostavno postopala, ter da pričakuje, da se bode sodnija v bodoče strogo po obstoječih postavah in naredbah ravnala, t. j. slovenske vloge slovenski reševala.

(„Zlahtna rozga Slov. Goric“.) Tako je ime drobni knjižici v veliki 8°, ki je ravno kar izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Spisal jo je vlč. gospod dr. Ivan Križanič, stolni korar v Mariboru, Slovence za novo leto. V okvirju male povesti, življenju ubogega slov. dekleta, položil je g. pisatelj veliko lepih nauk za mlade in stare Slovence. Človek bi jih sicer v debelih knjigah ne našel toliko. Cena lične knjižice je 20 kr.

(Šulverein.) Kakor so v Mariboru sklenili, tako so tudi pri sv. Lenartu v slov. gor. stvar dognali ter obstoji ondi poslej podružnica nemškega šulvereina. Sedaj bode pač pšenica tamošnjim nemčurjem cvela — tudi po zimi. G. Mravlagg, načelnik te podružnice, ima pa za to še vendar na prodaj usnje tudi za slov. kupca.

(Za dijaško kuhinjo) darovala sta: mil. g. Ogradi kanonik in ravnatelj v bogoslovju 5 fl., stava v Slivnici 1 fl. Bog plati!

(Sejem.) Na Martinje je na večjih krajih živinsk sejem, toda, kakor slišimo, letos ni bilo skorej nikjer na njem žive kupčije. Krivo je pač to, da so spravili doslej še le malo vina v denar.

(Nesreča.) Pri Črni na Koroškem je bila Mislinja sila narastla ter je vzela več dreves, ki so ležala ob njej, seboj. Nekateri fantje so

jih hoteli rešiti, toda sedaj je še nje voda po-
tegnila seboj. Zendar, ki je bil vpricho, skočil
je za njimi v vodo, da bi jih rešil, toda našel
je z mladenči vred le moker grob v valovih.

(„Angeljček“.) Tega dela je izšel sedaj
že tretji zvezček, tokrat v posebni lepi obliki
na čast sv. Očetu v Rimu. Cena mu je jako
nizka, samo 12 kr. ter se dobi v „kat. buk-
varni“ v Ljubljani.

(Koroška pesmarica.) Gosp. Rožan v
v Trstu, via della Madonna del mare 15, izda
v kratkem „Pesmarico za Koroške Slovence“.
Pesmi bode v njej katic 200 strani ter razlaga
izdatelj nekatere besede, drugod manj znane,
v slovarju. Cena pesmarici je 35 kr., s pošto
pa 40 kr. Ker se natisne le toliko iztisov, ko-
likor se oglasi naročnikov, zato prosi izdatelj
za pravočasna naročila.

(Uravnava Savinje. Že več let urav-
nava se struga Savinje, deloma vrši se ona na
stroške dežele, deloma pa na stroške občin.
Načelnik letošnji komisiji, ki ima to delo v rokah,
je znani hammer-amboss, g. dr. Jos. Schmiderer.
Ne vemo, kaj je dež. odbor napeljalo na to,
da je tega moža postavil komisiji na čelo, mož
nima niti vednosti za to niti uživa kako za-
upanje pri slov. ljudstvu.

(U mor.) V Turškem vrhu blizu Zavrča našli
so pred nekaterimi dnevi pri lastnem vinogradu
gospo Grün iz Gradca pred hišo mrtvo. Gospa
je čakala kupcev za novo vino, a dočakala je
strašno smrt. Nekdo jo je ustrelil. V prsih je
imela 27 zrn svinca. Sumničenje kaže na dva
domača viničarja, katera sta že pod železom.
Eden teh je mutast.

Listič uredništva: G. V. J. v Št. J.: Radi ustrežemo,
kakor nam bode mogoče. — G. K. L. v L.: Dajte mu
vas kdo groš, pa vam postane mož iz nemčurčka hitro
slov. korenjak. Mi za take ljudi nimamo še — lepe be-
sede. — G. F. S. na S.: Vaš doktorček pa njegova „nem-
ška sestra“ skrbita nas malo, gledé njiji potrkajte pri žu-
panu, morebiti pa ima on za-ujiji brezovko ali ka-li. —
G. K. M. v P.: Boste prej ko ne slab prerok. — G. Storm.
v Ž.: Potrpíte, kedar in ako bode prostor, pride Vaša
póvest na vrsto.



Prostovoljna požarna bramba na Ljubnem v
Savinjski dolini javlja prežalostno vest, da je bivši
podnačelnik in častni ud gospod

Jožef Krulec, starejši,

bivši posestnik, knezoškofijski oskrbnik in načelnik
okrajnega odbora, danes v jutro ob 1/3. uri po
kratkeji bolezni, previden s svetimi zakramenti, mirno
v Gospodu zaspal.

Bodi mu zemljica lahka!

Ljubno, dne 22. novembra 1887.

Odbor.

Loterijne številke:

V Trstu 19. novembra 1887: 60, 65, 73, 48, 69
V Lincu „ „ 6, 4, 39, 61, 16

Št. 5583.

Oklic dražbe.

Od c. kr. okrajnega sodišča pri sv. Le-
nartu na Štajarskem se naznani, da se je do-
volila prostovoljna prodaja zemljišča, vloga št.
39 kat. občine Ledinjek, spadajočega k zapu-
ščinirajne Ane Šnuderl v Ledinjeku hiš.
št. 51, fare sv. Ane. — Prodaja se vrši dne
19. decembra 1887 predpoludnem od desetih
do poludvanajstih na zemljišču v Ledinjeku
samem. Prodalo se bo pod temi pogoji, da se
položi varščina (vadium) 180 gld. in se ne sme
manj obljubiti, kakor cenilna vrednost znese,
to je 1805 goldinarjev. Zemljišče meri po dačnih
izkazih 18 oralov 1628⁰; kupec pravzame
na račun kupnine, katero obljubi v dražbi,
600 gold., kateri se za mladoletnega dediča
vknjiženi na tem zemljišču; dalje je mogoče
600 gold. proti postavni varnosti na tistem
zemljišču dolžen ostati, tako da se le izplača
v gotovem oni del kupnine, kateri 1200 gold.
preseže. — Natančneje se pogoji naznani pri
varuhu mladoletnega dediča Lovrencu Er-
javc-u v spodnji Velki ali pri podpisanem
c. kr. okrajnem sodniku.

C. kr. okrajno sodišče pri sv. Lenartu,
dne 12. novembra 1887.

1—2

C. kr. okrajni sodnik:

Wenger.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstne pri vseh boleznih v želodcu.



Varstvena znamka

Neprekosljivo sredstvo zoper po-
manjkanje slasti pri jedi, slab želodec,
urák, smrad iz ust, vetrove, ri-
ganje, kolike, želodčni katar, zgago,
pesek v mehurju, preveliko slinjenje,
zlatenico, bljuvanje, glavobol, če
pride iz želodca, želodčni krč, za-
basanje, prenapolnjenje želodca z
jedmi ali pijačo, gliste, zlezenico, je-
ternico in hemeroide. Cena stekle-
nice s podnkom 35 kr., dvojna stekl.
60 kr. Osrednje pošiljateljice lekarne
Karla Brady v Kromerizu (Moravsko). Marijacejske
kapljice niso tajno zdravilo. Obstojni deli so pri
vsaki steklenici v podnku napovedani.

Prave se dobé v vseh lekarnah.

Svarjenje! Prave Marijacejske žel. kapljice
se večkrat kvarjajo in ponarajajo. Znamenje, da so
prave, mora vsaka steklenica v rudečem, z gornjo
varstveno marko prevedenem zavitku biti in v po-
dnu, ki je pridjan vsaki steklenici, mora še opom-
njeno biti, da je v tiskarni H. Guseka v Kromerizu
tiskan.

Prave se dobé: Aussee: lekar K. Lang; Celje: lekar
J. Kupferschmid; Fürstenfeld: A. Schröckh; Juden-
burg: K. Unger; Gradec: A. Nedved.

2—52